പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം മലയാളസിനിമയിൽ ചരിത്രം, ആവിഷ്കാരം, പ്രതിനിധാനം

മേഘ രാധാകൃഷ്ണൻ
ഗവേഷക, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ

അനുദിനം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആഗോളസ്വാധീനമുള്ള ബഹുജനമാധ്യമമാണ് സിനിമ. മറ്റുകലകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പ്രേക്ഷകർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ സംവേദനക്ഷമമാകുന്ന തരത്തിലാണ് ചലച്ചിത്രഭാഷയുടെ ഘടന നിലകൊള്ളുന്നത്. സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളിലും സിനിമ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. ചരിത്രപരവും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വിഷയങ്ങൾ സിനിമയിലെ ആവിഷ്കാര ഭൂമികയുടെ ഭാഗമാകുകയും അത് പൊതുമണ്ഡലത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധാനം എന്നരീതിയിൽ സിനിമ നിലകൊള്ളുമ്പോൾ, സിനിമയിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന പൊതുബോധധാരണകൾ പൂർണ്ണമായും സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന ചിന്തയും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ രൂപീകൃതമാകുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ വലിയവിഭാഗം പ്രേക്ഷകരിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ സാധിക്കുന്ന സിനിമ, നിരന്തരമായ വിശകലനങ്ങൾക്കും വിമർശനാത്മകമായ വിലയിരുത്തലുകൾക്കും വിധേയമാകേണ്ടതുണ്ട്.

മലയാള ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരങ്ങൾ ആൺ-പെൺ വിഭാഗങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ലിംഗപദവി (gender) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്ത്രീ, പുരുഷൻ എന്നീ രണ്ടു സാധ്യതകൾ മാത്രമല്ല ആവിഷ്കാര ഭൂമികയിലേക്ക് കടന്നുവരേണ്ടത് എന്നതിനെപ്പറ്റി സിനിമ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ജൈവികവും മാനസികവുമായ മനുഷ്യന്റെ പ്രകാശനങ്ങളും അനന്തമായ വൈചിത്ര്യങ്ങളും ഒപ്പിയെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? സ്ത്രീ/പുരുഷൻ വിഭാഗങ്ങളെപ്പോലെ ഗേ, ലെസ്ബിയൻ, ട്രാൻസ്ജെന്റർ, ബൈസെക്ഷ്വൽ തുടങ്ങിയ വിമതലൈംഗിക വിഭാഗങ്ങൾ സിനിമയിൽ ആവിഷ്കൃതമായിട്ടുണ്ടോ?

ലൈംഗികത (Sexuality) സിനിമയിൽ വിഷയമാകുമ്പോൾ ഭിന്നവർഗ ലൈംഗികത (Heterosexuality) പോലെത്തന്നെ സ്വാഭാവികമാണ് സ്വ വർഗലൈംഗികത (Homosexuality)യും ദ്വിലൈംഗികത (Bisexuality) യും എന്ന വിമതലൈംഗിക രാഷ്ട്രീയത്തെ സിനിമ എങ്ങനെ പ്രതിനി ധാനം ചെയ്യുന്നു തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ മാറുന്നകാലത്തിന്റെ അനിവാ ര്യതയാണ്.

ട്രാൻസ്ജെന്ററുകളെ ഹാസ്യപരിഹാസകഥാപാത്രങ്ങളായിട്ടാണ് മലയാള സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉപജീവനാർത്ഥം സ്ത്രീവേഷം ധരിച്ച് ഹിജഡകളുടെ സംഘത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ലീലാകൃ ഷ്ണനും, (സലീംകുമാർ, സൂത്രധാരൻ, 2001), 'തലയണമന്ത്രം' (1991) ലെ ഒടുവിൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ നൃത്താധ്യാപകന്റെ കഥാപാത്രവും 'കടത്തനാട്ട് മാക്ക'(1978)ത്തിലെ പ്രേംനസീറും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. കുടുംബ-സാമൂ ഹ്യ ബന്ധങ്ങൾ ഭിന്നവർഗ്ഗലൈംഗികതയുടെ (Hetero-Sexuality) യുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ വിമ തലൈംഗികതയെ ചലച്ചിത്രം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്ന അന്വേഷണം പ്രസക്തമാണ്. കാരണം സാമ്പത്തികവിജയം പ്രധാന ലക്ഷ്യമായ സിനിമകളിൽ പ്രസ്തുതവിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവം നല്കാതെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ രൂഢമൂലമായ ധാരണകളോടൊപ്പം ചേർന്നുനിന്ന് വിഷയപരിചരണത്തിൽ വികല മായ നിലപാടുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. 'ചാന്തുപൊട്ട്'(2005) ഇത്തരം വിട്ടു വീഴ്ചകളുടെ പുറത്ത് രൂപപ്പെട്ട സിനിമയാണ്. 2012-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'അർദ്ധനാരി'യിലാണ് (ട്രാൻസ്ജെന്ററുകളുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും അവരുടെ നിലനില്പിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളുമൊക്കെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ചിത്രങ്ങ ളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീ യും പുരുഷനുമൊപ്പം തുല്യതയുള്ള കഥാപാത്രമായി ഒരു ട്രാൻസ്ജെന്റർ കടന്നുവരുന്ന വിനീത് ശ്രീനിവാസന്റെ 'തിര'(2013)യിലാണ്.

വിമതലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള തുറന്നചർച്ചകൾ രൂപപ്പെടാതി രുന്ന കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ചില ചിന്തകൾക്ക് സാധ്യതകൾ സൃ ഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് പത്മരാജൻ ദേശാടനക്കിളി കരയാറില്ല (1986) എന്ന ചിത്രം സംവിധാനം ചെയ്തു. (രശ്മി ജി., അനിൽകുമാർ കെ.എസ്, വി മതലൈംഗികത: ചരിത്രം, സിദ്ധാന്തം, രാഷ്ട്രീയം പു.192), ലിജി.ജെ പുല്ലപ്പള്ളിയുടെ 'സഞ്ചാരം' (2004) എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രമേയം സ്ത്രീ സ്വവർഗാനുരാഗമാണ്. സ്ത്രീ സ്വവർഗാനുരാഗവും ദ്വിലൈംഗികത യും (Bisexuality) കടന്നുവരുന്ന റാസിയുടെ വെളുത്തരാത്രികൾ (2015) 'ലെസ്ബിയനിസ'ത്തിന്റെ പല തലങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ക്യാൻവാസിലേക്കാണ് പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം കടന്നുവരുന്നത്. ട്രാൻസ്ജെന്ററുകളും സ്ത്രീസ്വവർഗാനുരാഗവുമൊക്കെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽത്തന്നെ പരോക്ഷമായെങ്കിലും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം മലയാളസിനിമ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് പിന്നെയും വൈകിയാണ്. ആത്യന്തികമായി അഭിനയം, ഗാനാലാപനം എന്നീ മേഖലകളൊഴിച്ച് നിർത്തിയാൽ സിനിമയിലെ മുഖ്യമായ എല്ലാ മേഖലകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ഭൂരിഭാഗവും പുരുഷന്മാരാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമായ, നായകന്റെ 'പൗരുഷം' എന്ന സങ്കല്പം സിനിമയുടെ കേന്ദ്രമായി ഉറപ്പിച്ച മലയാളസിനിമ പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗത്തെ എങ്ങനെ ആവിഷ്കരിച്ചുവെന്നും ഇതുസംബന്ധിച്ച് നിലനില്ക്കുന്ന മിഥ്യാധാരണകളെ തിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഈ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സിനിമകളുടെ സമീപനരീതിയും മുൻനിർത്തി അന്വേഷിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ.

പുരുഷ സ്വവർഗ്ഗാനുരാഗി (Gay)

പുരുഷന്മാർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന മാനസികവും ശാരീരികവുമായ അടുപ്പത്തെയാണ് പുരുഷസ്വവർഗ്ഗാനുരാഗം/പുരുഷസ്വവർഗലൈംഗികത എന്ന ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കേരളീയസമൂഹത്തിൽ പ്രാദേശികമായി 'കുണ്ടൻ' എന്ന പേരിലാണ്/പദവിയിലാണ് പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് മ്ലേച്ഛവും സ്വവർഗാനുരാഗികളെ അവഹേളിക്കുന്നതുമാണ്. (രശ്മി ജി. അനിൽകുമാർ കെ.എസ്. 2016,14).

ലോകസിനിമയും പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗവും

1919-ലാണ് പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം കേന്ദ്രപ്രമേയമാക്കി റിച്ചാർഡ് ഓഡ്വാൾസ് സംവിധാനം ചെയ്ത 'Different from the others' പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. വിവാദങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും വിധേയമായ ഈ ചിത്രത്തിന്റെ പ്രദർശനനാനുമതി നിഷേധിച്ചു. ഡോക്ടർമാർക്കും വൈദ്യശാസ്ത്ര ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും മുന്നിൽമാത്രമേ ഈ ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കാവൂ എന്ന നിയമവും കൊണ്ടുവന്നു. 1933-ൽ നാസികൾ ഈ സിനിമയുടെ പ്രിന്റുകൾ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇത് ആദ്യകാലചരിത്രം. പിന്നീട് പ്രസ്തുതവിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അന്തർദേശീയതലത്തിൽ ധാരാളം സിനിമകൾ കടന്നുവന്നു.

'ഗേയിസം' ഇന്ത്യൻ, മലയാള സിനിമയിൽ

ഇന്ത്യൻ സിനിമയിലെ പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ 'ബോംഗേ' (1996), 'മാഗോസോഫിൾ' (2002), 'Yours Emotionally'

(2006) 'മൈബ്രദർ നിഖിൽ' (2005) 'ദോസ്താന', 'മെമ്മറീസ് ഇൻ മാർച്ച്' (2011), 'ഹീല' (2015) എന്നീ ചിത്രങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

ശ്യാമപ്രസാദ് സംവിധാനം ചെയ്ത 'ഋതു' (2009) എന്ന സിനിമയിലാണ് പ്രത്യക്ഷമായി ഒരു കഥാപാത്രത്തെ 'ഗേ' സ്വത്വത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ചിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രമേയം പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗമല്ലെങ്കിലും ചില സീനുകളിലൂടെയും, സംഭാഷണശകലങ്ങളിലൂടെയും സണ്ണി (ആസിഫ് അലി) എന്ന കഥാപാത്രം 'ഗേ' ആണ് എന്ന വെളിപ്പെടുത്തൽ നടത്തുന്നുണ്ട്. സിനിമയുടെ തുടക്കത്തിൽ പുരുഷസുഹൃത്തുക്കളോടൊപ്പം പാർട്ടിയിൽ മദ്യപിക്കുന്ന സണ്ണിയുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും ഇടപെടലിൽ നിന്നുതന്നെ ചില സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീട് സണ്ണിയുടെ സുഹൃത്ത് ശരത്തിനോട്, ജിത്തു എന്ന സഹപ്രവർത്തകൻ 'അവൻ ഒരു ഗേ' ആണ് എന്ന് പറയുന്നു. ഇതുകേട്ട ശരത്തിന്റെ മറുപടി ഒരു ഞെട്ടലോട്ടുകൂടിയാണ് 'ഗേ Hm! What are you saying?' എന്നാണ് ശരത്ത് ചോദിക്കുന്നത്. 'but its OK, that's his business' എന്ന ജിത്തു തിരിച്ച് പറയുന്നു. സണ്ണിയുടെ സ്വഭാവവിവരണം നടത്തുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ ഡയലോഗ്. അവൻ ഒരു ചതിയനാണ്, സോഫ്റ്റ്വെയർ മോഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ പറയുന്നിടത്താണ് 'ഹീ ഈസ് എ ഗേ' എന്ന പ്രസ്താവന വരുന്നത്. ആണിന്റേയോ പെണ്ണിന്റേയോ സ്വഭാവത്തിന്റെ ദൂഷ്യവശങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 'അവളൊരു പെണ്ണാണ്', 'അവനൊരു ആണാണ്' എന്നു പറയുമ്പോൾ എത്രത്തോളം വൈരുദ്ധ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളംതന്നെ വൈരുദ്ധ്യം ഇവിടെയുമുണ്ട്. തിന്മയുടെ ഛായ സണ്ണി എന്ന കഥാപാത്രത്തിന് പകരുന്നതിനിടയിൽ ഈ 'ഗേ'സ്വത്വത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലിന് ഒരു മുൻവിധിയുടെ ഛായ കലരുന്നു. സ്വന്തം കമ്പനിയുടെ സോഫ്റ്റ്വെയർ മറ്റൊരു കമ്പനിക്ക് മറിച്ചുവില്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സണ്ണിയെ സഹായിക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനം നല്കുന്ന ജമാലി (വിനയ്ഫോർട്ട്)ന്റെ കഥാപാത്രവും സണ്ണിയുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച സീനിൽ ഇരുവരുടെയും കണ്ണിന്റെയും ചുണ്ടിന്റെയും ചലനങ്ങൾ, സംസാരരീതി ഇവയിലൊക്കെ പരസ്പരാകർഷണം വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. നായകന്റെ എതിർപക്ഷത്താണ് ഗേ ആയ സണ്ണി നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിലും അവരുടെ ഇടയിലെ ഒരാളായിത്തന്നെയാണ് സണ്ണി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും സണ്ണിയുടെ ജീവിതത്തെ അത് ബാധിക്കുന്നില്ല, സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ കടന്നുപോകുന്നു.

ശ്യാമപ്രസാദിന്റെതന്നെ മറ്റൊരു ചിത്രമായ ഇംഗ്ലീഷ് (2012) ലണ്ടനിലെ മലയാളികളുടെ ജീവിതം ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവ് കാണിക്കുന്ന അകൽച്ചയുടെ കാരണം അന്വേഷിച്ച് പോകുന്ന ഭാര്യ (നാദിയ മൊയ്തു) അയാളുടെ സ്വവർഗപ്രണയം കണ്ടെത്തുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട്. ഭാര്യയും രണ്ടു മക്കളുമുള്ള ഒരാൾക്ക് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഭാര്യയോട് അതൃപ്തി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുവേണം കരുതാൻ. സ്ത്രീയോടും പുരുഷനോടും വൈകാരികവും ശാരീരികവുമായ ആകർഷണം തോന്നുന്ന ബൈസെക്ഷ്വൽ (ദ്വിലൈംഗികർ) ഗണത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തിയാവാം 'ഇംഗ്ലീഷിൽ' സരസ്വതി (നദിയമൊയ്തു) യുടെ ഭർത്താവായ ഡോ. റാം. (മുരളിമേനോൻ). ഈ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് സ്ത്രീകളോടും പുരുഷന്മാരോടും തോന്നുന്ന താല്പര്യത്തിൽ സാഹചര്യമനുസരിച്ചുള്ള ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്.

ഗേബന്ധങ്ങൾ കൂടുതലായുള്ളത് മുസ്ലീംങ്ങൾക്കിടയിലാണ് എന്ന ധാരണ പ്രബലമാണ്. കേരളത്തിൽ മലപ്പുറം-കോഴിക്കോട് ഭാഗങ്ങളിലെ മുസ്ലീം പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ച് അത്തരം കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രതിഫലനം സിനിമയിലും കാണാവുന്നതാണ്. യൂറ്റൂ ബ്രൂട്ടസ് (2015) എന്ന പടത്തിൽ നല്ല ഉറച്ചതും മസിലുള്ളതുമായ ശരീരപ്രകൃതത്തോടുകൂടിയ കഥാപാത്രത്തിന്റെ പുറകെ കൂടെപോരുന്നോ എന്നചോദ്യവുമായി കൂടെക്കൂട്ടുന്നത് ഒരു കോഴിക്കോട്ടുകാരൻ മുസ്ലീമാണ്. പ്രേക്ഷകരിൽ ചിരി പടർത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ച് കൊണ്ടുള്ള ആ രംഗം പക്ഷേ ഒട്ടും നിർദ്ദോഷമായ ഒരു തമാശയല്ല എന്ന് ദിവ്യ കെ. മണിക്കുട്ടി നിരീക്ഷിക്കുന്നു —(ലൈംഗികന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ദൃശ്യപഥങ്ങളിൽ).

മുംബൈ പോലീസ് (2013)

റോഷൻ ആൻഡ്രൂസ് സംവിധാനംചെയ്ത മുംബൈ പോലീസിൽ 'ഗേ' സ്വത്വത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്.

1. പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, അഥവാ ആക്സിഡണ്ടിലൂടെ, 'ഗേയിസം' എന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മാറ്റമുണ്ടാവുന്നു. പിന്നീട് അയാൾ തന്റെ പഴയ ഗേ പാർട്ട്ണറുടെ അടുപ്പത്തെ അറപ്പോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്. പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗിയായ ആന്റണി മോസ്സസ് (പൃഥ്വിരാജ്) വീണ്ടും 'ഹോമോഫോബിക്' ആയ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മാറുന്നു.

2. തന്റെ 'ഗേ' ഐഡന്റിറ്റിയെ പൊതുസമൂഹം തിരിച്ചറിയുന്നത് ആന്റണി മോസസ് ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായാണ് തന്റെ ഗേ ഐഡന്റിറ്റി തിരിച്ചറിഞ്ഞ സുഹൃത്ത് ആര്യനെ (ജയസൂര്യ) അയാൾ കൊല്ലുന്നത്.

3. വിദ്യാസമ്പന്നർക്കിടയിൽപോലും വിമതലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ച് അയുക്തികരമായ മുൻവിധികളോടുകൂടിയ മിഥ്യകൾ നിറഞ്ഞ ധാരണകളാണ് നിലനില്ക്കുന്നത്.

അതിനുദാഹരണമാണ് ആന്റണി ഗേ ആണെന്നറിയുമ്പോഴുള്ള ആര്യന്റെ പ്രതികരണം "പ്രതികളുടെ പേടിസ്വപ്നം, നൊട്ടോറിയസ് മർദ്ദനമുറകൾ, ആളുംതരവും നോക്കാത്ത, കൺട്രോൾ ഇല്ലാത്ത ഡെയ്ഞ്ചറസ് വയലൻസ് റാസ്കൽ മോസസ്. എല്ലാം വേറൊരു ആണത്തമില്ലായ്മയെ മറയ്ക്കുവാനുള്ള ഒന്നാംതരം മുഖംമൂടി. പെണ്ണുവേണ്ടെന്നു വച്ചതും ആന്റണി മോസസിന്റെ പൗരുഷമായി കരുതി ആരാധിച്ചവരും മണ്ടന്മാർ".

സ്വവർഗാനുരാഗികളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥകൾ മനസ്സിലാക്കാതെ മുൻവിധികളോടെ അവരെ സമീപിക്കുമ്പോഴുള്ള ഭയമായ 'ഹോമോഫോബിയ' (സ്വവർഗ്ഗഭീതി)യുടെ പ്രതിനിധിയാണ് ആര്യൻ. ഹോമോഫോബിക് ആയ ഒരു സമൂഹംമൂലമാണ് തന്റെ ഐഡന്റിറ്റിയെ അതീവ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കാൻ ആന്റണി മോസസ് നിർബന്ധിതനാകുന്നത്. എന്നാൽ സിനിമ വീണ്ടും 'ആണത്ത'ത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുനടക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സ്വവർഗലൈംഗികതയെ അടയാളപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും വീണ്ടും നായകൻ അതിൽനിന്നു മോചിതനായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇത്തരം മാനസികമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ അംഗീകരിക്കാത്ത പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ നിലപാടുകളെ മുംബൈ പോലീസ് അപനിർമിക്കുന്നില്ല.

മൈ ലൈഫ് പാർട്ണർ (2014)

റിച്ചാർഡും കിരണും തമ്മിലുള്ള സ്വവർഗാനുരാഗത്തെ കേന്ദ്രപ്രമേയമാക്കിയ ചിത്രമാണ് എം.ബി. പത്മകുമാറിന്റെ മൈ ലൈഫ് പാർട്ട്ണർ. ഗേയിസത്തിലേക്ക് വ്യക്തികളെ നയിക്കുന്നത് ചിതറിപ്പോയ കുടുംബബന്ധങ്ങളാണ് എന്ന ധാരണ സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ വേർപിരിഞ്ഞ കിരണും ജോലിയുടെയും ബിസിനസ്സ് തിരക്കുകളുടെയും ഇടയിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ വാത്സല്യമറിയാത്ത റിച്ചാർഡുമാണ് പരസ്പരം പ്രണയത്തിലാകുന്നത്. ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുമ്പോൾ കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞാൽ മടുത്തുപോയാലോ എന്ന കിരണി

(സുദേവ് നായർ)ന്റെ ആശങ്കമൂലം റിച്ചാർഡ് ഒരാനാഥ പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹംചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നു. അവളിൽനിന്ന് ഒരു കുഞ്ഞിനെ ലഭിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഇരുവരുടെയും ലക്ഷ്യം. കുഞ്ഞിനെ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ തന്ത്രപൂർവ്വം അവളെ ഒഴിവാക്കാം എന്ന കിരണിന്റെ പദ്ധതി എത്രത്തോളം യാഥാർത്ഥ്യത്തോട് അടുത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നത് സംശയമാണ്. റിച്ചാർഡ് പവിത്ര (അനുമോൾ)യെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും പിന്നീട് അയാൾക്ക് അവളോട് അനുഭാവം തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പവിത്ര ഗർഭിണിയാവുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ റിച്ചാർഡ്, ഗേ അല്ല ബൈസെക്ഷ്വൽ ആണ് എന്നു പ്രേക്ഷകർക്ക് തോന്നുക സ്വാഭാവികം. എന്നാൽ റിച്ചാർഡ് ഒരു ബൈസെക്ഷ്വൽ അല്ലെന്നും ഒരു അനാഥ പെൺകുട്ടിയുടെ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ അയാൾ പവിത്രയോട് അടുപ്പം കാണിക്കുന്നതാണ്, അതും ഒരു കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി, എന്നാണ് സംവിധായകൻ വാദിക്കുന്നത്. ഗേ റിലേഷനിലെ താത്പര്യങ്ങളിൽ ചിലത് താത്കാലികമാവാം എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ജീവശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ പുരുഷ സ്വവർഗാനുരാഗിയായ ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക് പുരുഷനെയല്ലാതെ സ്ത്രീയെ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനങ്ങളും, പുരുഷ സ്വവർഗാനുരാഗികളുടെ അനുഭവ സാക്ഷ്യങ്ങളും പൊളിച്ചെഴുതുവാൻ ശ്രമിച്ച സിനിമയാണ് ‘മൈ ലൈഫ് പാർട്ണർ’ എന്നും ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ‘ഗേ’യ്ക്ക് ഭിന്നവർഗ്ഗലൈംഗികതയുടെ ഭാഗമായി മാറാൻ കഴിയുമെന്ന സൂചനകൾ പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന ചിത്രം ഇന്ത്യൻസമൂഹത്തിലെ ജാതി-മതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത് എന്ന് രശ്മി ജി., അനിൽകുമാർ കെ.എസ് എന്നിവർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

കാ ബോഡിസ്കേപ്സ് (2016)

സ്ത്രീശരീരത്തെ ആഘോഷിച്ച മലയാള സിനിമയുടെ ഇടത്തിലേക്കാണ് പുരുഷശരീരത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജയൻ ചെറിയാന്റെ കാബോഡിസ്കേപ്സ് കടന്നുവരുന്നത്. ഹാരിസും വിഷ്ണുവും പരസ്പരം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ ശരീരാരാധകനും സുഹൃത്തും കാമുകനുമൊക്കെയാണ് ചിത്രകാരനും ഫോട്ടോഗ്രാഫറുമായ ഹാരിസ്. ഹാരിസ് തന്റെ ചിത്രങ്ങൾക്കുള്ള മോഡലായി സ്വീകരിച്ചത് വിഷ്ണുവിനെയാണ്.

സദാചാരം, മതം, കല, അയൽപക്കം, ലിംഗപദവി, ലൈംഗികത, പിതൃത്വം, ബന്ധങ്ങൾ, തൊഴിൽശാല, രാഷ്ട്രീയം എന്നിങ്ങനെ ഏറെ സാധാരണമായ വ്യവഹാരമണ്ഡലങ്ങളുടെ ബലതന്ത്രങ്ങൾ

അന്വേഷിക്കുന്നതിലൂടെ രാഷ്ട്രം എന്ന ഭീമാകാരമായ സംസ്കാരം, ഹോമോസാപ്പിയൻസിന്റെ ശരീരങ്ങളെ തടവറകളാക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നാണീ ചിത്രത്തിൽ തുറന്നു കാണിക്കുന്നതെന്ന് ജി.പി. രാമചന്ദ്രൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

ഹിന്ദുത്വവാദിയായ വിഷ്ണുവിന്റെ അമ്മാവൻ വിഷ്ണു-ഹാരിസ് ബന്ധത്തെ എതിർക്കുന്നുണ്ട്. വിഷ്ണുവിനെ ചികിത്സിച്ച് ഭിന്നവർഗലൈംഗികതയുടെ ലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കും എന്നു ധരിക്കുന്ന, ഒരു പ്രത്യേക രോഗമാണ് സ്വവർഗാനുരാഗം എന്ന മിഥ്യാധാരണയുള്ള ഹോമോഫോബിക് ആയ, വ്യക്തിയാണ് വിഷ്ണുവിന്റെ അമ്മാവൻ ഭക്തവത്സലൻ. പുരുഷസ്വവർഗ്ഗാനുരാഗജീവിതം തുറന്നുകാണിച്ച് അന്ത്യത്തിൽ കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്ന ഹാരിസും അമ്മാവന്റെ കൂടെപ്പോകാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്ന വിഷ്ണുവും ഗേയിസത്തെ കേരളീയപശ്ചാത്തലത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള വാതിൽ തുറന്നിടുന്നു.

ഋതു, മുംബൈ പോലീസ്, മൈ ലൈഫ് പാർട്ട്ണർ, കമ്പോഡിസ്കേപ്പ്, എന്നീ ചിത്രങ്ങളിൽ പുരുഷ സ്വവർഗാനുരാഗം ആവിഷ്കൃതമായപ്പോൾ സ്വഭാവികമായും അത് പൊതുസമൂഹത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആൺ-പെൺ ഇടങ്ങൾക്കപ്പുറം സഞ്ചരിക്കാൻ വിമുഖത കാണിച്ച മലയാളസിനിമാ രംഗത്ത് ഇത്തരത്തിലുള്ള അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ പുതുചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ വിമതലൈംഗികർ/വിമതലൈംഗികത ഉന്നയിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയത്തെ, അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതായ തുല്യതയുടെയും നീതിയുടെയും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെ തുറന്നുകാണിക്കാൻ ഈ സിനിമകൾ ശ്രമിച്ചുവോ എന്നത് സംശയമാണ്. പുരുഷസ്വവർഗ്ഗാനുരാഗികളുടെ ജീവിതരീതികൾ, ലൈംഗികപ്രക്രിയകൾ, ശാരീരിക ശുചിത്വം, സ്വഭാവം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മിഥ്യാധാരണകളെ തിരുത്താൻ ഈ സിനിമകൾക്കായിട്ടില്ല. പുരുഷസ്വവർഗ്ഗാനുരാഗത്തിന്റെ രീതികളോട് അല്പമെങ്കിലും നീതിപുലർത്തിയത് കമ്പോഡിസ്കേപ്പ് ആണ്. ഋതുവിലും മുംബൈ പോലീസിലും ക്രിമിനൽസ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തിയാണ് 'ഗേ' ആയ കഥാപാത്രം. കുടുംബാന്തരീക്ഷം, വൈകല്യങ്ങൾ, രോഗം എന്നിവയാണ് ഒരാളെ സ്വവർഗാനുരാഗി ആക്കുന്നതെന്നും അത് ചികിത്സിച്ചുഭേദമാക്കാൻ കഴിയും എന്ന സങ്കല്പമാണ് സിനിമ കൊണ്ടുവരുന്നത്. സ്വവർഗഭീതി സമൂഹത്തിൽനിന്ന് തുടച്ചുമാറ്റാൻ സിനിമകൾ ശ്രമിക്കുന്നില്ല എന്നുവേണം കരുതാൻ. പുരുഷസ്വവർഗാനുരാഗം അത് സൗഹൃദമായാലും പ്രണയമായാലും അന്ത്യത്തിൽ തകരുന്ന രീതിയിലാണ് മൈലൈഫ് പാർട്ട്ണറിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. സമൂഹത്തിലെ

മത-ജാതി-വർഗീയചിന്തകൾക്കിടയിൽ സ്വവർഗാനുരാഗത്തിന്റെ നിലനില്പ് അസാധ്യമാകുന്നിടത്ത് കബോഡിസ്കേപ്സും അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ സിനിമകളിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഗേ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ശരീരഭാഷ നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, പൗരുഷം/പുരുഷശരീരം സമം ഉറച്ച മസിലുകൾ, ഉയരം, വെളുത്തനിറം തുടങ്ങി കാലങ്ങളായി സിനിമയിൽ നിലനിന്നു പോരുന്ന സമവാക്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഇവിടെയും കടന്നുവരുന്നതായി കാണാം. മുംബൈ പോലീസിലും കാബോഡിസ്കേപ്സിലും മൈ ലൈഫ് പാർട്ണറിലുമൊക്കെ ഇത്തരം ശരീരനിർമ്മിതികൾതന്നെയാണ് കടന്നുവരുന്നത് എന്നരീതിയിലുള്ള വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിഷയത്തെ ഗൗരവമായി ചർച്ചചെയ്യേണ്ടതിന്റെ, പൊതുബോധത്തെ പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ, ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരുവിഭാഗം ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ സിനിമകൾ വിമതലൈംഗികതയെ അധികരിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അഭിനയരംഗത്തേക്ക് വിമതലൈംഗികർ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. പുരുഷ സ്വവർഗാനുരാഗം കേന്ദ്രപ്രമേയമായ 'loev ' എന്ന സിനിമയുടെ സംവിധായകൻ സുധാൻഷു സരിയ IFFK (2016) യുടെ Q & A സെക്ഷനിൽ പറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വിമത ലൈംഗികത സിനിമയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിലൂടെ എന്തു മാറ്റമാണ് സമൂഹത്തിൽ താങ്കൾ കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്' എന്ന ചോദ്യത്തിനോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'എന്റെ സിനിമയിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ ഉറപ്പായും ചില മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ സിനിമ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ചില നിലപാടുകൾ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ, ചില ആശയങ്ങൾ എന്നിവ പൊതുമണ്ഡലത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. സമൂഹവുമായി സംവദിച്ചാൽ മാത്രമേ അതു സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. വിമത ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സിനിമയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ, ഈ സിനിമ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കി ഒരാൾ അല്ലെങ്കിൽ ഒരുക്കൂട്ടം ആളുകൾ ആ സിനിമയുടെ പ്രൊഡ്യൂസർ റോളിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആറിലേറെ അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രമേളകളിൽ loev പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചപ്പോൾ, ക്ഷണം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവിടെയുമൊരു മാറ്റം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പ്രേക്ഷകനുമായി സംവദിക്കേണ്ട ഒന്നാണ് ഈ സിനിമ എന്ന തോന്നൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഈ സിനിമ കാണാൻ നിങ്ങൾ തിയറ്ററിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. സിനിമ

അവസാനിച്ചിട്ടും തിയേറ്റർ വിട്ടു പോകാതെ ചർച്ചയിൽ നിങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്നു. നിലപാടുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നു. സിനിമയിൽ ആവിഷ്കൃതമായ വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്'.

ലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്ന, ആൺ-പെൺ എന്നതിനപ്പുറം മറ്റുവിഭാഗങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ യുക്തിയെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു ചിന്താധാര ലോകത്താകമാനം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ധാര ഇന്ത്യയിലേക്കും, സാവധാനം കേരളത്തിലേക്കും, എത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ ഒഴുക്കിനോടൊപ്പം നീങ്ങി സ്ഥാപനവത്കരിക്കപ്പെട്ടതും പുനർവിചിന്തനത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ടതുമായ നിലപാടുകൾക്കുമേൽ നടത്തേണ്ട, അപനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആവശ്യകത മലയാളസിനിമ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. രശ്മി ജി., അനിൽകുമാർ കെ.എസ്., വിമതലൈംഗികത: ചരിത്രം സിദ്ധാന്തം രാഷ്ട്രീയം 2016, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
2. രേഷ്മഭരദ്വാജ് (എഡി.), മിഥ്യകൾക്കപ്പുറം: സ്വവർഗലൈംഗികത കേരളത്തിൽ (2004), ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം

ആനുകാലികങ്ങൾ

1. ദിവ്യ കെ. മണിക്കുട്ടി, ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ദൃശ്യപഥങ്ങളിൽ– ചരിത്രം, വർത്തമാനം: ശാസ്ത്രഗതി, മാർച്ച് 2017, വാല്യം 51, ലക്കം 9.
2. ജി.പി. രാമചന്ദ്രൻ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശരീരപ്പേടികൾ, ലെഫ്റ്റ് വേൾഡ്, അന്താരാഷ്ട്ടചലച്ചിത്രപ്പതിപ്പ് 2016.